

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

١٤٨٩

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه:

جهت اخذ درجه دکتراي دندانپزشکي

عنوان:

مزایای استفاده از مواد آمالگام بازد در زیر ترمیمهای آمالگام

استاد راهنمای:

دکتر سیدعلی اصغر علوی

دانشیار دانشکده دندانپزشکی

و

خانم دکتر فرشته شفیعی

استادیار دانشکده دندانپزشکی

۱۴۰ / ۷ / ۲۵

نگارش:

احمد زاهدی نژاد

شهریور: ۱۳۷۸

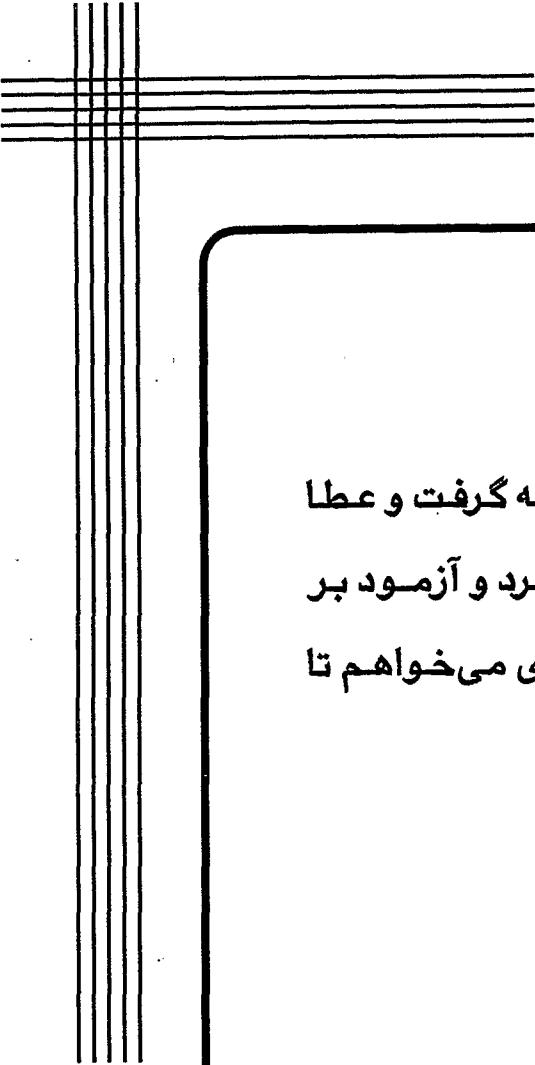
۱۴۰ / ۷ / ۲۵

اللهُ أَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ

اللّٰهُ أَكْبَرُ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
وَاللّٰهُ أَكْبَرُ
وَاللّٰهُ أَكْبَرُ
وَاللّٰهُ أَكْبَرُ

دُعْدُه وَيَرَادُ تَلْكَيْسَتْ يَيْلَه شَصَه
دُوز وَهَلْشِ مِيرَسْدِ لِيَه جَهَدْ سَيْسَ

او را سپاس می‌گویم بر آنچه گرفت و عطا
فرمود و بر آنچه احسان کرد و آزمود بر
نعمتی که از او دارم و از او یاری می‌خواهم تا
حق او را بگزارم.

تاریخ به

برادرم غفار و دلاور مردانی که فارق بال
برسمند عشق نشستند و با تأسی به
مقتدایشان قافله سالار عشق، به دیار یار
تاختند و در سودایی عاشقانه، جان باختند و
مرغ جان از قفس تن آزاد کرده و مزرع
همیشه سبز آزادی را با خون سرخشان آباد
کردند و ...

ششم به

مادر و پدر عزیزم
که دعايشان همواره بدرقه راه و رهگشايم در
زندگى بوده است و ذرهاي از محبتشان را
جبان نتوانم کرد.

و خواهر و برادرانم که مشوق در تحصيلم
بودند.

با تشکر و قدردانی از

الطف و محبتهای استاد ارجمند سرکار خانم
دکتر شفیعی که با صبر بسیار در گردآوری و
تنظیم این پایان نامه مرا یاری نمودند.

و تشکر و قدردانی از راهنمایی های جناب
آقای دکتر سید علی اصغر علوی و تشکر از
تمام کسانی که با بذر محبت ذرهای از عالم
وجود را به من آموختند.

پایان نامه شماره
.....

تحت عنوان: مزایای استفاده از مواد آمالگام باند در زیر ترمیمهای آمالگام

توسط:

احمدزاده نژاد

در کمیته بررسی پایان نامه و با نمره در تاریخ

درج ۴ به تصویب رسید.

استاد راهنمای: دکتر سید علی اصغر علوی

سمت: دانشیار دانشکده دندانپزشکی

هیات دوران:

-۱

-۲

-۳

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

مقدمه و تاریخچه

فصل اول:

.....	adhesion	1-1
۴	کاربرد adhesion	و اهداف آن	1-1-1
۷	استحکام اتصال	1-1-2
۹	اصول باندینگ	1-1-3
۱۲	ساختمان عاج	1-1-4
۱۵	اسمیر لایر	1-1-5
۱۷	جنبه فیزیکی و شیمیایی	چسبندگی	1-1-6
۲۴	شیمی مواد	چسبنده به عاج	1-1-7
۲۵	طبقه بندی سیستم رزینی	چسبنده به عاج	1-1-8
۲۸	کاندیشنرها	و انواع آن	1-1-9
۳۴	پرایمرها	1-1-10
۳۹	مواد باندینگ	1-1-11

فصل دوم:

۴۴	۲-۱ معرفی مواد آمالگام باند
۴۵	۲-۱-۱ رزینهای 4-META/MMA - TBB
۴۷	۲-۱-۲ سیمان رزینی پاناویا
	۲-۲ تاثیرات استفاده از مواد آمالگام باند در زیر ترمیمهای آمالگام
۵۲	۲-۲-۱ مزایای اتصال آمالگام به نسج دندان
۵۶	۲-۲-۲ اثرات سیستم‌های adhesive بر میکرولیکچ
۶۴	۲-۲-۳ اثرات سیستم‌های adhesive برگیر (Retention)
۷۲	۲-۲-۴ اثرات سیستم‌های adhesive بر مقاومت شکست (Fracture resistance)
۷۸	۲-۲-۵ بررسی حدفاصل آمالگام باند با نسج دندان و با آمالگام
۸۰	- فهرست مراجع (ماخذ)

مقدمه و تاریخچه:

اتصال مواد ترمیمی به نسج سخت دندان همواره هدف تحقیقات دندانپزشکی بسیاری بوده است. توجه اصلی در adhesive dentistry تنها بر روی اتصال مواد رزینی به دندان متمرکز نشده است بلکه جهت تکامل سیستمهای چسبنده رزینی که به طور مؤثر و کارآئی هم به نسج سخت دندان و هم به فلز متصل شوند نیز تحقیقاتی صورت گرفته است. در تاریخ علم باندینگ اسمی به چشم می خورد که امروزه مدیون آنهایم.

دکتر ماپل بونوکور اولین بار در ۱۹۵۵ متوجه شد که کارخانه ها برای اتصال بهتر رنگها روی فلزات به دلیل ساختمان کریستالی فلزات آنها را اج می کنند که رنگها بهتر متصل شوند وی با دیدن چنین تکنیکی توسط اسید فسفریک ۸۵٪ به مدت ۳۰ ثانیه در سطح مینا تخلخل ریز ایجاد نمود که رزینهای اکریلی می توانستند به داخل آن نفوذ کرده و پلیمریزه شوند و سطح دندان بیشتر چسبندگی را پذیرد کار او منتهی به بزرگترین تغییر در عمل و کار دندانپزشکی شد.

در دهه ۱۹۵۰ جهت ترمیم دندانهای قدامی از ۲ ماده رزینهای اکریلی و سیمانهای سیلیکات استفاده می کردند. عیب این سیمانهای سیلیکات در تحریک شدید پالپی و عمر نسبتاً کوتاه ۴-۵ سال و در مورد رزینهای اکریلی در درصد انقباض پلیمریزاسیون بالا و استحکام ناکافی و ضریب و انبساط حرارتی بالا از نکات منفی و علل شکست این مواد بود.

در دهه ۱۹۵۰ اپوکسی رزین ها معرفی شدند که چسبندگی خوبی به سطوح جامد داشتند و دارای انقباض پلیمریزاسیون کمی بودند اما در آزمایشات، بعد از قرار گرفتن در آب چسبندگی چندانی با دندان نداشتند. از عیوب این مواد کندی سرعت واکنش سخت شدن در گروهی از آنها بود که با عامل آمین سخت می شوند. ابراد دیگر در پلیمریزاسیون ناقص اپوکسی رزینهای زود سخت شونده ای بود که از کریستالهای اسیدی جهت پلیمریزاسیون استفاده می کردند (چون سطح دندان با خاصیت بافری خود اسید را خنثی می کرد).

در سال ۱۹۶۲ دکتر Bowen مواد مشابه اپوکسی رزینها را معرفی کرد که به جای گروههای اپوکسی از گروههای متاکریلات استفاده نمود الیگومر حاصل Bis-GMA نامگذاری

می شد و به صورت یک عامل اتصال سخت شونده، برای فیلرهای معدنی درآمد. ترکیب Bis-GMA با فیلرهای معنی در اندازه های مختلف، ایجاد گروهی از مواد ترمیمی را نمود که کامپوزیتهای دندانی نامیده شد و جایگزین سیمانهای سیلیکات و رزین های بدون فیلر متیل متا کریلات گردیدند. جهت اتصال این مواد به مینا و عاج تلاش بسیار می شد ابتدا Buonocore اتصال adhesive ماده رزینی به مینا توسط etcing را معرفی نمود بعد از او Silver stone در سال ۱۹۷۴ تحقیقاتی در مورد نوع و غلظت اسید انجام داد در مطالعات او از اسید فسفریک ۲۰٪ الی ۷۰٪ و اسید سیتریک، اسید پلی اکریلیک EDTA (اتیلن دی آمین تراستیک اسید) استفاده شد و نتیجه حاصله بیشترین گیر با اسید فسفریک ۵۰٪ - ۳۰٪ بدست آمد.

علت اثرات اچینگ سطحی بیشتر با اسید رقیق این بود که اسید رقیقت درجه یونیزاسیونشن بیشتر در نتیجه انتشار بیشتری دارد وی با غلظت اسید فسفریک ۳۰٪، ۱۰ میکرون از دست رفتن مینا ۲۰ میکرون عمق تغییرات هیستولوژیک را مشاهده نمود. و نتیجه گرفت عمق ناحیه اچ شده و یا میزان سطح برداشت شده هنگام اچینگ به غلظت اسید، مدت زمان اچینگ و ترکیب شیمیایی مینای سطحی بستگی دارد. (۱)

محققان پی برند که تکنیک اسید اچ در ایجاد اتصال مواد ترمیمی به عاج دندان مؤثر نیست بعلاوه ساخت غیر همگون عاج که ترکیبی از کریستالهای هیدروفیل فسفات کلسیم و کلائز و مقادیر قابل توجهی آب می باشد اتصال مواد ترمیمی به عاج را مشکل می کند.

از اولین مواد چسبنده به عاج می توان گلیسروفسفریک اسید دی متا کریلات را نام برد که در سال ۱۹۵۶ توسط Wilemon, Buonocore معرفی شد که قدرت اتصال کمی را نشان می دادند.

Bowen با معرفی کامپوزیتهای دندانی متوجه شد که مونومرهای Bis-GMA فاقد چسبندگی به عاج می باشند جهت اتصال به عاج با توجه به ساختمان عاج سیستم Adhesive خاص لازم است که برای اتصال به سطح عاج بتواند با مولکولهای آب رقابت کند، از آنجائی که رزینهای Bis-GMA فاقد هر نوع گروه شیمیایی با مکانیسمهای برای این منظور بود. لذا وی در سال ۱۹۶۵ عامل شیمیایی خاص Coupling agent را معرفی نمود که نام اولین ترکیب او تحت

عنوان NPG-GMA بود و جهت افزایش مقاومت با عاج و مینا در ترکیبی بعنوان Cosmic bond استفاده شد. ولی نتایج آن موفقیت آمیز نبود در سال ۱۹۷۸ صحبت از برداشتن لایه اسپیر توسط یک عامل اسیدی یا Chelator می‌شد این برداشت سبب کاهش یون Ca موجود در سطح عاج برای واکنش با یک کومنومر نظیر NPG-GMA می‌شود لذا برای بالا بردن میزان سایتها کلسیم، اتصالات آهن III را به رزین اضافه نمودند که با یون Ca رسوب نامحلول ایجاد کرده و سبب محافظت پالپ و عدم حساسیت دندان می‌شود.

و همکاران بر این اساس که پلی اورتانها دارای واکنش سریع هستند و می‌توانند با مواد مختلف پیوند یابند. رزین چسبنده‌ای را ارائه کردند که در آن رادیکال ایزو سیانات با آب سریعاً واکنش می‌داد و نقش یک عامل خشک کننده را داشت. (۲)

در سال ۱۹۸۲ نشان داد مونومر آب دوست که علاوه بر گروه قابل پلی مریزه شدن دو گروه کربوکسیل آزاد نیز داشته باشد قدرت باند را بطور قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌دهد. این مونومر PMDM نامگذاری شد. یک واکنش سینرژیک در اثر همراهی NPG-GMA, PMDM روی می‌دهد در سال ۱۹۸۲ Nakabayashi چگونگی انتشار و نفوذ مونومرهای رزینی به درون سطح عاج و ایجاد لایه هیبرید را شرح داد.

در دهه ۱۹۸۰ تفکر اتصال فلز به نسج دندان توسط سیمانهای رزینی مطرح شد در سال ۱۹۸۳ Zardiacka و همکارانش تفکر اتصال آمالگام به نسج دندان را مطرح نمودند از آن زمان به بعد استفاده از سیستمهای پلی مریک اتصال به عاج جهت اتصال مستقیم آمالگام به نسج دندان توصیه گردید. Shimizu, Varga اولین گزارشات در مورد استفاده از مواد چسبنده در زیر پرکردگی‌های آمالگام را در سال ۱۹۸۶ ارائه نمودند.

در سال ۱۹۸۴ Asmussen, Munksgard سیستم جدیدتری براساس پیوند کووالانسی بین ماده چسبنده و کلژن عاج معرفی نمودند که گلوتار الدئید و مونومر هیدروکسی اتیل متاکریلات (HEMA) موجود در آن حتی در حضور آب نیز می‌توانست با گروه آمین کلژن پیوند یابد. (۳)

در سال ۱۹۸۸ نشان دادند که اکسالات آهن III در مجاورت اسید

نیتریک کارآئی بهتری دارد و با بکار بردن ۳٪ HNO₃ در اکسالات آهن III برداشتن لایه اسمیر واچینگ همزمان انجام می‌شود.

بدلیل اشکالات سیستم اکسالات آهن III اکسالات آلومینیوم جایگزین شد که به عنوان محصول TENURE وارد بازار گشت.^(۴) امروزه ما در سال adhesive dentistry هستیم که تراش کم و محتاطانه، جایگزین تراش زیاد برای آماده سازی می‌باشد.

مزایای تکنیک adhesion

متدهای non adhesion به متدهای adhesion مزایایی دارد:

گیر و ثبات ترمیم اغلب نیاز به برداشتن عمیق ساختمان دندان دارد که با تکنیک adhesion این نیاز منتفی می‌شود. میکرولیکیج در ترمیم دندانها را کاهش می‌دهد. جلوگیری از میکرولیکیج یا داخل شدن بزاق و باکتری در طول دیواره حفره کاهش می‌یابد. همچنین حساسیت بعد از عمل، عودپوسیدگی، آلدگی مارجین که دوام طولانی مدت کلینیکی ترمیم را به مخاطره می‌اندازد کاهش می‌دهد. ترمیمهای adhesive، استرسهای فانکشنال را بهتر انتقال داده و پخش می‌کند و همچنین ساختمان دندان را تقویت می‌کند تکنیک adhesive گسترده وسیعی از امکان ترمیم زیائی در دندانپزشکی است و از آنجاییکه امروزه بیماران توجه زیادی به زیائی ترمیمهای داشته و دندانها به عنوان کلیدی برای شخصیت و ظاهر فرد در نظر گرفته می‌شود. تکنیک adhesive اهمیت خاصی پیدا کرده است. مزیت آن است که به دندانپزشک اجازه می‌دهند زیائی دندان را از راه اقتصادی ساده‌ای اصلاح کند.

Indication

تکنیک چسباندن با رزین کامپوزیت برای ترمیم پوسیدگی، ساختمان دندان شکسته، پرکردن abrasion defect، erosion در نواحی سرویکالی دندانی بکار می‌رود. تکنیکهای adhesive جدید امکان افزودن مواد ترمیمی جهت تصحیح شکل غیر زیائی دندانها و تغییر موقعیت آنها فراهم می‌سازد همچنین کامپوزیت رزین برای بستن دیاستما در بعد

، اضافه کردن طول incisal دندانها، پوشاندن تغییر رنگ سطح با کال استفاده Mesiodistal می شود.

همچنین کامپوزیت رزین خلفی بطور مستقیم یا غیر مستقیم می تواند در حفرات ClassII, ClassI بکار رود. تکنیک adhesin برای چسباندن ترمیمهای سرامیک قدامی و خلفی از قبیل روکش، اینله، اُنله، بوسیله کامپوزیت رزینها بکار می رود. همچنین adhesion در موارد باند شدن ترمیم آمالگام نقره ای به فرم ورک فلزی، چسباندن کراون، بریج، براکت ارتودنسی، اسپلینت پریودنتال و ارتودنسی، درمان افزایش حساسیت عاج و repair یا تعمیر شکستگی ترمیمهای آمالگام و کامپوزیت رزین استفاده می شود امروزه هدف کل سیستم adhesion آن است ماده ای پدید آورند که قابلیت چسبیدن به مینا و عاج را داشته باشد و بعنوان محصول مناسبی برای کارهای روزانه دندانپزشکی مورد مصرف قرار گیرد.

اهداف چسباندن

کلمه از کلمه لاتین adhaerere که ترکیبی از ad یا to و haerere یا stick (چسبیدن) می باشد. adherend سطح یا زمینه ای است که چسبیده می شود. ظرفیت نیروی چسبیدن را توسط قدرت چسباندن یا قدرت باند شدن اندازه گیری می کنیم. adhesive bond strength در سیستم، از طریق debonding ارزیابی می شود. بیشتر شرایط در برگیرنده dental adhesion در واقع شامل adhesive joints می شود. یک لایه ماده واسطه (adherent) یک adhesive joint در نتیجه inter actions باشد. ادھزیو (adherends) با ایجاد دو حد فاصل adhesive می باشد. یک پیت و فیشور سیلنت باند شده به مینای اچ شده یک مورد از adhesion دندانی است و یک enamel bonding agent که مینا اچ شده را به کامپوزیت با همدیگر باند می کند یک adhesive joint می باشد. (۵)

در حقیقت adhesion به خاصیت جذب بین مولکولها و اتمهای موجود در سطح مواد مختلف به هنگام تماس این سطوح گفته می شود. مقدار نیروی adhesion متغیر بوده و می تواند فیزیکی، شیمیایی و مکانیکی باشد.

۱- نیروی فیزیکی و adhesion: اتصال فیزیکی در نتیجه نیروهای واندروالسی یا دیگر

نیروهای الکترواستاتیک بین اتمهای دو ماده ایجاد می شود و نسبتاً ایک اتصال ضعیف می باشد

اتصال فیزیکی زمانی پدید می آید که محلهای مثبت و منفی روی پلیمر و ساختمان دندان ایجاد

شود این اتصال به صورت عدم تشابه بین دو سطح تماس ممکن است تنها اتصال موجود

باشد.(۵)

۲- نیروهای شیمیایی در adhesion: قوی ترین نیروهای جذب مولکولی بوده که اکثر ادر

اثر پیوندهای یونی و کوالانسی بین اتمها بوجود می آیند پیوندهای شیمیایی اتصال نیرومندی

نسبت به اتصال فیزیکی بوجود می آورند که برای مدت بیشتری در برابر خاصیت جدا کنندگی

آب مقاومت می کند و چون مواد، تمایل چندانی به اتصال شیمیایی با هم ندارند این پیوند کمتر

ایجاد می شود و سهم کمتری در اتصال مواد را دارا است هر چند که اتصال قوی می باشد.

۳- نیروهای مکانیکی در adhesion: در نتیجه وجود اندرکات و ناصافی در بین دو سطح

و اثر وارد شدن بر جستگیهای یک سطح در فروافتگیهای سطح دیگر ایجاد می شود.

بسیار از باندینگها در دندانپزشکی براساس اتصال مکانیکی یا میکرومکانیکی می باشد

جهت افزایش قدرت اتصال مکانیکی سطوح توسط روشهای مختلف مثل سایش و یا اچینگ

ناصف می شود. grinding خشونت مکانیکی grass ایجاد می کند اما یک اسمیر لایه از

هیدروکسی آپاتیت و کلاژن تخریب شده بر جای می گذارد که ۱-۳ میکرون ضخامت دارد.

به کمک ۴ توری چسبیدن مشاهده می شود.

۱- تئوری مکانیکال

۲- تئوری جذبی شامل انواع باندهای شیمیایی

۳- تئوری انتشار: که adhesion نتیجه اتصال بین مولکولهای متحرک که از سطح

دروني عبور می کند و با سمت دیگر واکنش می دهد و سطح واسطه ناپدید می گردد و دو قسمت

به یک واحد تبدیل می گردد.

۴- تئوری الکترواستاتیک: یک فرمهای دو لایه ای الکتریکال میان فلز و یک پلیمر که

هنوز مبهم است.

برای داشتن adhesion: علاوه بر نزدیکی مکانی دو ماده، مرتبط شدن سطح هم مهم است، مرتبط شدن بوسیله زاویه اتصال بررسی می شود به طوری که مرتبط شدن کامل با زاویه صفر درجه بیان می گردد.

چسبیدن به مینا آسانتر از چسبیدن به عاج است. مینا شامل هیدروکسی آپاتیت است که انرژی سطحی بالایی دارد. عاج ترکیبی از دو ماده زمینه‌ای است که کلژن و هیدروکسی آپاتیت انرژی سطحی پائینی دارد.

سیمانهای گلاس اینورم تنها مواد ترمیمی هستند که دارای ظرفیت ذاتی باند شدن به بافت دندان بدون هیچ ماده‌وسطه‌ای می‌باشد.

دیگر مواد از قبیل کامپوزیت رزین نیاز به کاربرد یک رزین بینابینی به ماده زمینه‌ای دندان را دارند.

نیروی واندروالس ممکن است اتصال ماده رزینی به زمینه دندان را توجیه کند. قدرت و دوام adhesive bond وابسته به فاکتور مهمی مثل خاصیت فیزیوشیمیایی adhesive می‌باشد.

ساختمان مناسب adherend hetrogeneous است، تشکیل سطح آلوده در طول تراش، استرس خارجی که بر bonding مؤثر باشد، همچنین محیط دهان، رطوبت، استرس فیزیکی، تغییر در درجه حرارت، PH و عادات جوییدن از فاکتورهای مهم می‌باشند.(۵)

استحکام اتصال

استحکام اتصال را میتوان با آزمایشاتی که در آنها مقاومت باند در برابر گسیختگی در اثر نیروهایی نظیر برش و کشش اندازه‌گیری می‌شود تعیین نمود.

Strength: زمانیکه یک نیرو به جسمی وارد می‌گردد آن جسم با یک نیروی مساوی و خلاف جهت نیرو واکنش نشان می‌دهد این مقاومت داخلی را Strength می‌نامند براساس جهت وارد شدن نیرو به سه نوع تقسیم می‌شود

(1) Tensil streghth: مقاومت کششی: به مقاومت جسم در برابر نیروهای کششی گویند

یعنی مقاومت که در برابر دو نیرو که در یک خط راست و خلاف جهت هم و عمود بر آن جسم از هم دور می‌شوند ایجاد می‌شود.

که در برابر دو نیرو در یک خط راست و به سوی یکدیگر و مستقیم به طرف جسم وارد می‌گردد
ایجاد می‌شود

برابر دو نیرویی که بطور موازی ولی خلاف جهت هم بر جسم وارد می‌شود را گویند.
به مقاومت جسم در برابر نیروهای برشی را گویند مقاومت در

اغلب استحکام اتصال مواد بوسیله adhesive shearing یا اتصال adhesive برای ایجاد شکست است استحکام اتصال بعنوان یک Single cycle stress تا شکست اندازه‌گیری می‌شود در شرایط کلینیکی به هر حال Fatigue ممکن است بسیار مهمتر از single cycle loading باشد

که اندازه‌گیری می‌شود بستگی به مسیر Fracture strength dentin bonding agent به عاج با یک adhesive joint مثل کامپوزیت باند شده است اگر حد فاصلها well-bonded باشند شکست محکمتر از dentin bonding agent داخل dentin bonding agent می‌شود.

اگر یک یا هر دو حد فاصل well-bond نباشند شکست در طول ضعیفترین حد فاصل رخ می‌دهد. اگر dentin bonding agent از نظر شیمیایی با کامپوزیت match باشد با کامپوزیت بخوبی wet خواهد شد و از نظر شیمیایی با آن inter mix شده و باندینگ شیمیایی واقعی بوجود خواهد آمد که یک حد فاصل خیلی قوی را ایجاد خواهد کرد استحکام باند برای حد فاصل سیستمهای باندینگ با عاج بستگی به درجه‌ای که wetting رخ می‌دهد دارد عاج تراشیده محتوى یک لایه اسپر است و مرطوب است و ضرورتاً نظر میکرومکانیکال خشن نیست اچینگ انتخابی همه یا مقداری از اسپر لایر را بر می‌دارد بطور موضعی wetness را کنترل می‌کند و یک سطح خشن میکرومکانیکال ایجاد می‌کنند.

اکثر سیستم‌های *bonding* مراحل *denting*، *conditioning* و *priming* را دارای هستند.

هستند برای آنکه استحکام باند اینترفاسیال یک *adhesive joint* قوی‌تر باشد *bonding*.

ادهziو، يك فاكتور محدوده کننده استحکام *adhesive joint* *bulk strength* می‌شود.

يک راه بهبود *bond strength* کاهش ضخامت ادهziو به نقطه‌ای که در عمل *fracture* نتواند از میان آن انتقال یا انتشار یابد. اگر ادهziو نازک یا از نظر هندسی کج یا پیچایچ باشد هیچ

(شکاف) به داخل *adherend* راه نیافته، بدین ترتیب *joint* رفتاری بیشتر شبیه،

adhesion ساده دو ماده روی هر طرف ادهziو پیدا می‌کند.

از طریق آغشته شدن ظریف یک سطح عاجی اج شده یا *conditioned* شده ضخامت

انتهایی *dentin bonding agent* به ۱ میکرون می‌رسد *fractures* حالا به داخل عاج منحرف

شده و $40-25 \text{ MPa}$ از *bond strength* ثبت می‌شود.(6)

اصول باندینگ

Wetability (ترکنندگی)

جهت اتصال مناسب مواد ترمیمی و فلزات به مینا، عاج بایستی این سطوح به خوبی توسط

مواد باندینگ *wet* شوند. ضعیف بودن *wettability* سطحی، باعث تشکیل حباب‌هایی در ناحیه

حد فاصل شده منجر به تجمع موضعی استرسها و کاهش چسبندگی می‌گردد بهترین مواد

چسبنده آنهایی هستند که پائین‌ترین زاویه تماس بر روی ماده زمینه را دارا را باشند تشکیل لایه

نازک نابجایی که بر روی سطوح دندانی در هنگام تراش بوجود می‌آید مسئول چسبندگی ضعیف و

احتباس هوا در بسیاری از مواد ترمیمی که قبل امّا مصرف می‌شده‌بود. امروزه جهت غلبه بر این

مشکل از اصلاح کننده‌های *modifiers* چسبندگی، که آب دوست (هیدروفیلیک)، *activator*

هستند جهت تقویت استحکام باند به نسوج سخت دندانی استفاده می‌شود تغییر فرم

مولکول کلژن عاج و همچنین بالانس موضعی هیدروفیلیک، ویژگی بعدی است که مورد توجه

قرار خواهد گرفت.

بسیاری از مواد رزینی نسل چهارم امروزی از پرایمرها استفاده می‌کنند تا چسبندگی رزین به دندان را توسط جذب یا واکنش بالایه آب سطحی عاج افزایش دهند برای اینکه مایع رزینی بر روی سطح جامد پخش شود بایستی آن سطح تمیز و عاری از آلودگی و high-energy باشد.

هر سطح جامدی داخل محیط دهان به خصوص سطح دارای انرژی بالا بلافاصله توسط لایه‌ای آلی پوشیده می‌شود. علاوه بر این در اثر تراش حفره نیز لایه سطحی کم انرژی بوجود می‌آید که مانع از پخش رزین بر روی سطح دندان می‌شود.

این لایه سطحی کم انرژی را می‌توان توسط تکنیک اسیداچ برداشت و سطحی تمیز و با انرژی بالا را بوجود آورد.

یک فاکتور اصلی که مانع انتشار فازهای ارگانیک بر روی چنین سطح معدنی تمیز می‌شود حضور رطوبت و آب جذب شده می‌باشد (مخصوصاً مایل جذب آب توسط کلسیم و فسفات) چنین آبی اغلب بصورت monolayer با باند محکم هستند که توسط پوآر هوا، یا حرارت قابل تحمل نمی‌توان آن را برداشت. در چنین حالتی surface tension critical (حداکثر کششی سطحی که هر مایع می‌تواند داشته باشد و در عین حال بتواند بطور خود بخود بر روی سطح جامد پخش گردد) کاهش یافته و به کشش سطحی bulk آب نزدیک می‌شود (در حدود ۲۲ dynes/cm در ۲۰ درجه سانتیگراد) جهت برطرف کردن این مشکل از گروههای هیدروفیل می‌توان استفاده نمود بنابراین تغییرات جزئی در ترکیب سطحی جسم جامد می‌تواند به میزان زیادی wettability سطح را کاهش یا افزایش دهد. موادی که انرژی سطحی را کاهش می‌دهند (همانند CH_2 یا CH_3) پخش شدن ماده را کاهش می‌دهد در حالی که آنهایی که انرژی سطحی را افزایش می‌دهند همانند (فنیل، $\text{C}_6\text{H}_5\text{COOH}$ ، SH ، OH ، NH_2) پخش شدن ماده را افزایش می‌دهند. (۷)

عموماً مایع با کشش سطحی کمتر از ۷۰ (کشش سطحی بحرانی) بطور خود بخود بر روی سطح جامد پخش می‌شود بنابراین مایع adhesive بایستی دارای کشش سطحی مساوی یا قدری کمتر از ۷۰°C باشد.

مواد Primer جهت بهبود wettability سطح بکار می‌روند. مولکول پرایمر دارای دو گروه